

[Boligministeren.]

medlem sagde, om behov, men derimod om lav leje. Jeg erindrer ligeledes, at der — jeg tror, det var Politikens medarbejder — efter afslutningen af forhandlingen rettedes spørgsmål til et medlem af oppositionen om, hvad der var sket, og svaret var, at det spørgsmål havde man ikke taget op. Derfor kom der ikke nogen løsning på den opgave, som udvalget havde stillet mig i denne forbindelse, men hvis det var sket, så havde vi i hvert fald været spørgsmålet så meget nærmere.

Når det drejer sig om det spørgsmål, som det ærede medlem gjorde til det centrale spørgsmål om byggeri, aktivitet, regulering o. s. v., må jeg måske lige have lov til i forbigående at nævne, at da vi netop i dag for et år siden, den 25. januar, havde bygge- og boligsituationen til debat i det høje ting, havde jeg lejlighed til at give en oversigt over udviklingen inden for byggesektoren, sådan som den havde formet sig i tiåret indtil 1959. Jeg mener fortsat, det kan have sin værdi at have denne oversigt i erindring, når vi på ny skal gøre situationen op.

Jeg skal ved denne lejlighed erindre om, at dette tiår var kendetegnet ved en betydelig ledighed og et ikke udnyttet teknisk produktionsapparat inden for byggeriet i videste forstand. Det vil erindres, at det samlede fuldførte byggeri i denne periode lå så nogenlunde konstant med 3 mill. etagemeter om året med et gennemsnitligt boligbyggeri på 22.000 lejligheder. Boligbyggeriets andel var dog stærkt varierende fra omkring 19.000 fuldførte boliger i 1952 og op til godt 26.000 et enkelt år, nemlig i 1957, og derefter var der i 1958 et fald ned til 21.000. Siden da har det samlede fuldførte byggeri udvist en jævn stigning op til 5,2 mill. etagemeter i 1961, en stigning, der naturligvis også har givet sig udslag i det fuldførte boligbyggeri, der som bekendt i 1961 nåede op på 31.600 lejligheder; og for 1962, hvor opgørelsen endnu ikke foreligger, regner man med en yderligere stigning. I forhold til tiåret fra 1949 til 1. januar 1959 har der således været tale om en samlet gradvis vækst i det fuldførte byggeri, indtil 1961 en stigning på 66 pct.

Når man ser bort fra landbrugsbyggeriet, der i forhold til det nævnte tiår er steget

med 35 pct., så har boligbyggeriet imidlertid haft den mindste stigning, nemlig på 51 pct., medens det, man kan betegne som andet byggeri, er steget med 86 pct. Alene industri-, fabriks- og værkstedsbyggeri er steget med 158 pct.; det såkaldt regulerede erhvervsbyggeri, kontor og forretningsejendomme, er steget med 61 pct., og det offentlige byggeri er steget med 67 pct. Det vil sige, at den samlede stigning har udgjort 66 pct., og det offentlige byggeri har altså kun haft en stigning på 1 pct. mere end det andet byggeri. Det viser sig da også, at det offentlige byggeris andel af det samlede byggeri stort set har ligget på omkring 10 pct. i årene siden 1949.

For det fuldførte boligbyggeris vedkommende, som i tiåret udgjorde 58,7 pct. af det samlede byggeri, har der i de sidste år til 1961 været et fald til 53,6 pct. Jeg nævner dette for at påvise, at man ikke uden videre skal gå ud fra, at den anspændte byggeaktivitet alene skyldes, at boligbyggeriet og det offentlige byggeri er forceret på bekostning af alt andet byggeri, tværtimod.

Når vi taler om boligbyggeri, er der også grund til at understrege, hvad jeg vel i og for sig ikke behøver i særlig grad — det har Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber jo gjort i rigt mål — at den opfattelse, at det er det sociale byggeri, der lukrerer på det omfattende boligbyggeri, ikke er rigtig.

Medens det sociale boligbyggeris andel af det fuldførte boligbyggeri i byområder i 1957 udgjorde 49 pct., er der her tale om et betydeligt fald, nemlig til 45 pct. i 1958, 42 pct. i 1959 og 27 pct. i 1960, og for 1961 kommer vi for det fuldførte byggeris vedkommende helt ned på 23 pct.

For det påbegyndte byggeris vedkommende i byområder udgjorde det sociale byggeris andel i 1959 og 1960 kun 27 pct.; i 1961 nåede vi op på 30 pct., og jeg vil — uden at der her foreligger nogen opgørelse for 1962 — skønne, at vi vil kunne påvise en mindre stigning. Her vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at dette har også været en udtalt forudsætning for lovrevisionen i 1961; der kan formentlig ikke herske nogen tvivl om, at denne lovændring havde det klare sigte at skulle tilgodese det sociale udlejningsbyggeri i højere grad, end det havde været til-